

Registrum

sequeremur si antea cognouissemus? Sic autem vos de generis nobilitate iactatis quasi non morum imitatio magis quam carnalis natuitas filios vos faciat esse sanctos. **N**enique esau et hysmael cum stirpe sunt abrae minime tamquam in filiis reputantur. His taliter altercatis apostolus semediū interponens ita partium dirimit questiones. ut neutrū eorum sua iusticia salutem meruisse confirmet: ambos vero populos et scienter et quiter deliquerint. **I**udeos quidem quod per purificationem legis deum in honore rauerint: gentes vero cum cognitum de creatura creatorum: ut deum debuerint venerari, gloriam eius in manu facta mutauerint simula christi. **A**troscy etiam similiter venientia cōsecutos equales esse verissima ratio demonstrat: presertim cum in eadem lege predictum sit et iudeos et gentes ad christi fidem vocandos esse ostendat. Quoniam obrem vicissim eos humilias ad pacem et concordiam cohortantur.

ExPLICIT plogus. Incipit argumentum.

Romanii sunt partiis italie. Ibi pontifici sunt a falsis apostolis. et sub nomine domini nostri Iesu christi in legem et prophetias erant induiti. Hoc reuocat apostolus ad veram et euangelicam fidem. scribens eis a corinthio.

ExPLICIT argumentum

Incipit capitulatio sive registrum epistole Pauli ad rhomanos. cuius sunt xvij. capitula.

- I **O**stendit apostolus charitatem se habere ad rhomanos. ac deinde via via eorum redarguit. quod sequuntur desideria sua. Redarguit apostolus via iudeorum. dicentes eos in culpa gentilibus similes. et quo ad aliquid peiores.
- II **O**stendit in quo iudei erant gentilibus meliores: probans tamen gentiles quam iudeos indigere gratia christi.
- III **D**eclarat apostolus per exemplum abrae fidem requiri ad salutem. et legem veterem ad salutem non sufficere.
- V **A**póstolus ostendit virtutem fidei in credentium iustificatiōe. quoniam regnauit mors ab adam usque ad christum.
- VI **D**eclarat apostolus in peccatis non esse manendum et quod sit virtuose operandum.
- VII **P**onit apostolus cessationem legis veteris que est lex mortis. et tractat de lege somnis.
- VIII **O**stendit legi christi esse firmiter adherendum quoniam sua lex est lex vite et lex spiritus.
- IX **D**icit apostolus de iudeorum obstinacione et iudeos a permissione patrum non esse frustatos ostendit. et gentiles vocatos esse come-

morat.

Rat aplius pro iudeis. ostendens quod iusticia faciens dignum vita eterna. solum est ex legge et fide christi.

X

Rerumit aplius insultationem gentilium contra iudeos. et ponit iudeorum presentem execrationem. et concludit profunditas sapientie divine.

XI

Instruit apostolus rhomanos tam in his quod sunt ad deum quam in his qui sunt ad proximum. **D**ocet aplius minores obedire superioribus per subventionem et dilectionem.

XII

Apóstolus maioreshortat ne inferiores contemnant aut eos scandalizant. sed eos pacifice edificant.

XIII

Hortatur maiores aplius ut infirmos sustineant. et eos in bonum promoueant. Ac se excusat apostolus cur rhomanos corporaliter non visitauerit.

XIV

Proponit apostolus quoddam exempla bonorum hominum ad imitandum. et ad persecutum inducit.

XV

ExPLICIT Registrum. Incipit epistola beati Pauli apostoli ad Romanos. Capitulum I

XVI

Paulus sermons iesu christi: vocatus apostolus. segregatus in euangelium dei quod annunciat per prophetas suis in scripturis sanctis de filio suo qui factus est ei ex semine dauid secundum carnem quod predestinatus est filius dei in virtute secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum iesu christi domini nostri per quem accepimus gratiam et apostolatus ad obediendum fidei in omnibus gentibus per nos eius in quibus estis et vos vocati secundum christum. Gratia vobis et pax a deo patre et domino nostro iesu christo. Primum quidem gratias ago deo meo per iesum christum per omnibus vobis. quia fides vestra annuncia in unius munere. **T**estis enim mihi est deus cui filius in spiritu ritu meo in euangelio filius eius. et sine infermis sione memoriam vestri facio semper in orationibus meis. obsecrans si quo modo tandem aliquando prosperiter iter habeam in voluntate dei veniendo ad vos. Desidero enim videre vos ut aliquid impartiar vobis gratie spiritalis ad confirmandos vos. id est. simul consolari in vobis per eam que in uicem est fidem vestram atque meam. Volo autem vos ignorare fratres. quod sepe proposui venire ad vos: et prohibitus sum

B

Z

Ad Rhomanos

vsq adhuc. vt aliquē fructū habeam i vob
sicut i in ceteris gētibus. Grecis ac barba-
ris. sapiētib⁹ i insipientib⁹ debitor sum itaq
quod in me p̄mptum est i vobis qui rome
estis euangelizare. Nō em̄ erubesco euange-
lium. Virtus em̄ dei est in salutem omni cre-
denti iudeo p̄m⁹ i greco. Justicia em̄ dei i
eo reuelat ex fide in fidem: sicut scriptuz est.
Iustus autē ex fide vivit. Reuelat em̄ ira
dei de celo sup omnē impietatē i iniustia⁹
hominū eoz qui veritatē dei in iniustia de-
tinēt: quia qđ notū est dei, manife stuz est in
illis. Deus em̄ ill⁹ manifestauit. Inuisibilia
em̄ ipsius a creatura mudi per ea que facta
sunt intellecta cōspiciunt: sempiterna qđ ei⁹
virtus i diuinitas: ita vt sint inexcusabiles.
Quia cū cognouissent deū nō sicut deū glo-
rificauerūt aut gratias egerunt: sed euane-
runt in cogitationibus suis: i obscuratum
est insipiens cor eoz. Dicentes em̄ se sapiē-
tes esse, stulti facti sunt. Et mutauerūt glori-
am incorruptibilis dei in similitudinē ima-
ginis corruptibilis homis. i volucrū i qua-
drupedum i serpentū. Propter quod tra-
didit illos deus in desideria cordis eoz in
immundiciā: vt cōtumelij⁹ afficiat corpora
sua in semetip̄is. Quia cōmutauerūt verita-
tem dei in mēdaciū. i coluerūt i seruierunt
creature potius qđ creatori, qui est bñdici⁹
in secula amē. Propterea tradidit illos de⁹
in passiōes i ḡminie. Nā semie eoz imutaue-
rūt naturale vsum in eū vsum qđ est cōtra na-
turam. Similē auez i masculi relicto natu-
rali vsu semine: erarserūt in desiderijs suis i
inuicem, masculi in masculos turpitudinem
opantes. i mercedē quam oportuit erroris
sui in semetip̄is recipiētes. Ei sicut nō pba-
uerūt deum habere in noticia, tradidit illos
deus in r̄probū sensum i faciat ea qđ nō cō-
ueniat: repletos omni iniqtate, malicia, for-
nicatōe, auaricia, neq̄cia, plenos inuidia, ho-
micidij⁹, cōtentioe, dolo, malignitate, susur-
rones, detractores, deo odibiles, cōtumelio-
sos, supbos, elatos, inuentores maloz, pa-
rentibus nō obedientes, insipiētes, incōpo-
ritos, sine affectōne, absq̄ federe, sine miseri-
cordia. Qui cum iniustia⁹ dei cognouissent,
nō intellexerunt: quoniā qđ talia agūt, digni
sunt morte: non solū qđ ea faciunt: sed etiā qđ
consentīt facientibus.

Propter quod iexcusabilis es o hō
omis qui iudicas. In quo em̄ altez
iudicas teipm cōdemnas. Eadē em̄
agis quē iudicas. Scimus em̄ qm̄ iudiciu⁹
dei est fm̄ veritatē in eos qđ talia agunt. Ex-
istimas autē hoco homo qđ iudicas eos qđ ta-

lia agunt i facis ea. qđ tu effugies iudicium
dei? An diuitias bonitatis ei⁹ i patiētie i lōi
ganimitatis cōtemnis. Ignoras quoniā bo-
nitas dei ad penitētiā te adducit. Tōm au-
tem duriciā tuam i impenitēs cor thezauri-
zaz tibi irā in die ire i reuelatiōnis iusti iudi-
cij dei qđ reddit vnicuq̄ fm̄ opaei⁹. His qđ
dem qđ fm̄ patientiaz boni operis gloriam i
honorem i incorruptionē querit⁹, vitam
eternā. His aut qui sunt ex contētione i quis
nō acquiescent veritati credūt aut iniquita-
ti: ira i indignatio, tribulatio i angustia in
omnē animā homis opantis malū: iudei p̄-
mum i greci. Gloria aut i honor i pax om-
ni operati bonū: iudeo p̄mo i greco. Nō ē ^{1. Pe. 1.c.}
em̄ acceptio p̄sonarū apud deū. Quicūq̄ ei ^{Col. 3. d.}
sine lege peccauerūt. sine lege pibunt. Et qđ ^{Eph. 6. b.}
cunq̄ in lege peccauerūt p̄ legē iudicabunt ^{Actu. 10. c.}
Nō em̄ auditores legis iusti sunt apud deū ^{Jac. 5. g.}
um: sed factores legis iustificabunt. Lū cīm
gentes que legēnō habēt naturalis ea que le-
gis sunt faciunt. eiusmōi legē non habentes
ipi sibi sunt lex: qui ostendunt op̄ legis scri-
ptum in cordibus suis testimoniu⁹ reddente
illis conscientia ipsoz i inter se inuicē cogita-
tionum accusantū aut etiā defendantū: in
die cum iudicabit deus occulta hominū fm̄
euangeliū meū p̄ iesum christū. Si auzet tu
iudeus cognominaris i requiescis i lege: i
gloriaris in deo i nosti voluntatē eius i p̄-
bas vtiliora instructus p̄ legē: cōfidis teip-
sum esse ducem cecorū: lumē eoz qui in te-
nebris sunt. eruditore insipientū, magistrū
infantiū, habentē formā scientie i veritatis
i lege. Qui ergo alii doces teipm nō doces.
Qui p̄dicas non furandū furaris. Qui dic
non mechandū mecharis. Qui abomina-
ris idola: sacrilegium facis. Qui in lege glo-
riaris: p̄ puaricationē legis deuz i honoras
Nomen em̄ dei p̄ vos blasphemaf inter gē-
tes: sicut scriptū est. Circūcisio quidem pro-
dest si legem obserues: si autē p̄uaricator le-
gis sis: circūcisio tua p̄putium facta est. Si
igī p̄putiu⁹ iusticias legis custodiat. nonne
p̄putium illius in circūcisionem reputabis.
Et iudicabit id quod ex natura est p̄putiu⁹
legem cōsummans te: qui p̄ litterā et circūci-
sionem p̄uaricator legis es. Non em̄ qui in
manifesto iudeus est. neq̄ qđ in manifesto in
carne est circūcisio: sed qui in abscondito iu-
deus est. i circūcisio cordis in spiritu non lit-
terā: cuius laus non ex hominib⁹ sed ex deo
est.

Quid ergo ampli iudeo est: aut que
vtilitas circūcisionis? Multū p̄ om-
nem modū. Primum qđez: quia credita sunt

B

Abacu⁹ 2.
Deb. 10. d.

Cor. 3. c.
Eph. 4. c.

B

D

A

Ad Romanos

illis eloqua dei. Quid enim siquidam illorum non
crediderunt? Nunquam incredulitas illorum si-
dem dei euacuavit: Absit! Est autem deus ve-
rax et omnis auctor homo mendax. sicut scriptum
est: Quia iustificeris in spiritu sancto tuis et in vi-
cas cum iudicaris. Si autem iniquitas nostra
iusticiam dei commendat: quid dicemus? Non
quid iniquus est deus qui infert iram. Sed
homi dico. Absit! Alioquin quomodo iudica-
bit deus hunc mundum? Si enim veritas dei
in meo mendacio abundauit in gloriam ipsius?
quid adhuc et ego tanquam peccator iudicor: et
non sicut blasphemamur: sicut autem quidam
nos dicere: faciamus malum ut veniat bona.
Quorum damnatio iusta est. Quid ergo? Prece-
lemus eos? Nequaquam. Lausati enim sumus iu-
deos et grecos omnes sub peccato esse: sic scri-
ptum est. Quia non est iustus quisquam: non
est intelligens: non est requirens deum. Om-
nes declinaverunt simul. inutiles facti sunt:
non est qui faciat bonum: non est usque ad unum.
Sepulchrum patens est guttus eo: sub labiis
eorum. Quorum os maledictione et amaritudine
plenum est: veloces pedes eorum ad effunden-
dum sanguinem. Contritio et infelicitas in viis
eorum: et via pacis non cognoverunt: non est timor
dei ante oculos eorum. Scimus autem: quoniam
quocunq; lex loquitur: his qui in lege sunt lo-
quitur. Ut omnes obstruantur: et subditus fiat
omnis mundus deo: quia ex operibus legis
non iustificabis omnis caro coram illo. Per
legem enim cognitio peccati. Nunc autem sine
lege iusticia dei manifestata est: testificata a
lege et prophetis. Iusticia autem dei per fidem ie-
su christi: in omnes et super omnes qui credunt in
eum. Non enim est distinctio. Omnes enim in pec-
cauerunt: et erunt gloria dei. Iustificati gra-
tis per gratiam ipsius per redemtionem que est in
christo iesu: quem propositum deus propiciatorem per
fidem in sanguine ipsius ad ostensionem iu-
sticie sue propter remissionem precedentium deli-
ctorum in sustentatione dei ad ostensionem iu-
sticie eius in hoc tempore. ut sit ipse iustus et iusti-
ficans eum qui ex fide est iesus christi. Ubi est
ergo gloriatio tua? Exclusa est. Per quam
lege? Factorum. Non. Sed per legem fidei.
Arbitramur enim iustificari hominem per fidem
sine operibus legis. An indecorum deus tantum
Nonne et gentium? Immo et gentium. Quoniam
quidem unus est deus qui iustificat circumscriptio-
ne ex fide. et propter remissionem per fidem. Legem ergo destru-
imus per fidem. Absit! Hoc legem statuimus.

Quid ergo dicemus? iuuenisse abraam IIII
patrem nostrum in carne? Si enim abra-
am ex operibus legis iustificatus es:

habet gloriam. sed non apud deum. Quid enim
dicit scriptura? Credidit abraham deo et re-
putatum est illi ad iusticiam. Et autem qui operatur
merces non imputatur sibi gratia. sed sibi de-
bitum. Et vero qui non operatur. credit autem
in eum qui iustificat inimicum: reputatur fides ei-
us ad iusticiam sibi propositum gratiae dei. sicut et da-
uid dicit beatitudinez hominis cui deus acce-
perit fidei iusticiam sine operibus. Beati quo-
rum remissae sunt iniquitates. et quorum tecta
sunt peccata. Beatus vir cui non imputauit
dominus peccatum. Beatitude ergo hec in circuncisi-
one tamen manet: an etiam in prepucio? Dicimus
enim quia reputata est fides abrae ad iusticiam.
Quomodo ergo reputata est? In circuncisione
an in prepucio? Non in circuncisione: sed in pre-
pucio. Et signum accepit circuncisionis signa-
culum iusticie fidei que est in prepucio: ut sit pa-
ter omnium credentium per prepucium: ut reputetur
et illis ad iusticiam. Et sit pater circuncisionis:
non his tantum qui sunt ex circuncisione: sed et
bis qui sectantur vestigia fidei que est in prepuc-
tio patris nostri abrae. Non enim per legem pro-
missio abrae aut semini eius ut heres esset in su-
di: sed per iusticiam fidei. Si enim qui ex lege here-
des sunt: exinanita est fides. abolita est pro-
missio. Lex enim iram opatur. Ubi enim non est
lex nec purificatio. Ideo ex fide: ut spiritus gratiae
firma sit promissio omni semini. Non enim qui ex le-
ge est solus: sed et ei qui ex fide est abrae qui pater
est omnium nostrorum. sicut scriptum est. Quia pa-
trum multarum gentium posuit te ante deum cui
credidisti: qui vivificat mortuos et vocat ea
que non sunt: tanquam ea que sunt. Qui contra spe-
in spem credidit. ut fieret pater multarum gen-
tium: spiritus qui dictum est ei. Sic erit semet tuum
sicut stelle celi et arena maris. Et non infirma-
tus est in fidem nec considerauit corpus suum
emortuum. cum iam fere centum esset annorum:
et emortua vulum sare. In reprobatione
etiam dei non hesitauit diffidentia: sed confor-
tatus est fide. dans gloriam deo: plenissime sci-
ens quia quecumque promisit deus potens est
et facere. Ideo et reputatum est illi ad iusticiam.
Non enim autem scriptum tantum propter ipsum: quod re-
putatum est illi ad iusticiam: sed et propter nos
quibus reputabitis credentibus in eum: qui su-
scitauit iesum christum dominum nostrum a mortuis
qui traditus est propter delicta nostra: et resurrexit
propter iustificationem nostram.

Iustificati ergo ex fide pacem habea-
mus ad deum per dominum nostrum Iesum
christum per quem habemus accessum
per fidem in gratiam istam: in qua stamus. et glo-
riamur in spe glorie filiorum dei. Non solus autem
sed et gloriamur in tribulatis: scientes quod

Gen. 15.
Bala. 3. a.

p. 31.
B

L

Gen. 17.
et. 26.
D

A

Z 2

Ad Romanos

Act. 1. a.

tribulatio patientia opaf spatieta qut pba-
tionē: pbatio vō spem. Spes aut nō cōsum-
dit qr charitas dei diffusa est in cordib' nr̄is
per spiritum sanctum q̄ datus est nobis. At
qd em̄ christus cum adhuc infirmi essemus
qm̄ tps p imp̄is mortuus est: Vix em̄ pro-
fusto qs morit. Nam p bono forsitan qs au-
beat mori. Cōmendat autem charitatē suaz
deus i nob̄ qm̄ si cū adhuc peccatores esse-
mus fm̄ tps xp̄s p nob̄ mortuus est: multo
igif magis nunc iustificati in sanguine ipius
salui erimus ab ira p ipm̄. Si em̄ cū inimici
essemus. recōciliati sumus deo p mortē filij
eius: mltō magis recōciliati salui erim̄ in vi-
ta ipius. Nō solū aut: sed et gloriamur i deo
p dñm nr̄m iesum xp̄m: p quem nunc recon-
ciliatōem accepim̄. Prop̄fea sicut p vnum
hoīem peccatū in hunc mundū intravit et p
peccatū mors: ita in om̄es hoīes mors per-
transiit. in quo oēs peccauerunt. Usq; ad le-
gem em̄ peccatū erat in mūdo. Peccatū aut
non imputabat: cū lex nō esset: sed regnauit
mors ab adam usq; ad moysen: etiā in eos q̄
nō peccauerūt in similitudinē p̄uaricatōnis
ade: q̄ est forma futuri. Sz̄nū sicut delictū:
ita et donū. Si em̄ vnius delicto multi mor-
tui sunt: mltō magis ḡtia dei et donū in gra-
tia vnius hoīis ih̄u xp̄i, i plures abundavit.
Et nō sicut p vnu peccatū: ita et donū. Haz
iudiciū qdē ex uno i p̄demnatōez. grā aut
ex multis delictis in iustificatōez. Si ciyni
delicto mors regnauit p vnu: mltō magi abū
dantiam grē et donatōis et iusticie accipien-
tes in vita regbunt p vnu ih̄m xp̄m. Igit si
cū p vnius delictū in oēs hoīes in p̄demna-
tionē. sic et p vnius iusticiā in oēs hoīes i iu-
stificationē vite. Sicut em̄ p inobedientiam
vni hoīis peccatores p̄stituti sunt mlti: ita et
p vnu obeditionē iusti p̄stitueni mlti. Lex
aut subintravit: vt abūdaret delictum. Ebi
aut abūdauit delictū. supabundauit et grā.
vt sicut regnauit peccatū in mortē: ita et grā
regnat p iusticiā in vita eterna. p ih̄m xp̄m
dñm nostrum.

B
Hab. 9. d.
i. pe. 3. d.

D

vnt. 1. st. 4. A

Eph. 4. c.
Col. 3. b.

B

Quid ḡ dicem⁹: Hanebim⁹ in pctō
vt grā abundet: Absit. Qui em̄ mor-
tui sum⁹ peccato: quō adhuc vinem⁹ i illo?
An ignoratis fratres qr qm̄ q̄s b aptizati su-
mus i xp̄o ih̄u: in morte ip̄i⁹ baptizati sum⁹.
Cōsepulti em̄ sum⁹ cum illo p baptisuz in
mortē: vt quō xp̄s surrexit a mortuis p glaz
p̄ris sita et nos in nouitate vite ambulemus
Si em̄ cōplantati facti sumus similitudini
mortis eius: sil et resurrectōis erim⁹. Hoc sci-
entes qr vetus hō n̄ sum⁹ crucifixus ē vt de-
struat corpus peccati: vt ultra nō fuiamus

peccato. Qui em̄ mortu⁹ est: iustificatus est
a peccato. Si aut mortui sum⁹ cū xp̄o: credi-
mus qr sim̄ etiam viuem⁹ cū illo: sc̄iētes q̄
xp̄s resurgens ex mortuis iam non moritur
mors illi ultra nō dñabif. Q̄ em̄ mortu⁹ est
peccato: mortu⁹ est sel: q̄ aut viuit: viuit do-
cta et vos existimate vos mortuos qdē esse
peccato: viuentes aut deo in xp̄o ih̄u Nō ḡ
regnet peccatū in v̄ro mortali corpe vt obe-
diatis cōcupiscētis eius. Sz̄ neq; exhibe-
atis membra v̄ra arma iniqtatis peccato: s̄
exhibete vos deo tanq; ex mortuis viuetes
et membra v̄ra arma iusticie deo. Peccatū em̄
v̄ ob non dñabif. Nō em̄ sub lege estis. s̄ s̄
grā. Quid ḡ. Peccabim⁹ qm̄ nō sumus sub
lege: sed sub grā: Absit. An nescitis qm̄ cui
exhibetis vos fuos ad obedientū: s̄ ui estis
eius cui obedistis. siue peccati ad mortē siue
obedientis ad iusticiā: Gr̄as aut deo q̄ fu-
stis s̄ ui peccati: obedistis aut ex corde in ea
formā doctrine in q̄ traditi esti. Liberati aut
a peccato s̄ ui facti estis iusticie. Humanum
dico ppter infirmitatem carnis v̄re. Si em̄
exhibuistis membra v̄ra fuiare immundicie
et iniqtati ad iniqtatem. ita nūc exhibete mem-
bra v̄ra fuiare iusticie in sanctificatōz. Cum
em̄ s̄ ui essetis peccati: liberi fuistis iusticie.
Quem ḡ fructum habuistis tūc in illi: in qd⁹
nunc erubescitis? Nam finis illorū mors est
Nunc v̄ libata a peccato: s̄ ui aut facti deo
habeti fructū v̄rū i sanctificatōz: finem v̄o
vitā eternā. Stipēdia em̄ pcti mors: grā aut
dei vita eterna. in xp̄o ih̄u dño v̄ro. VII

H̄ ignoratis fratres: sc̄iētib' eile gez
loqr: qr lex in hoīe dñat q̄to tpe vi-
uit. Nam q̄ sub viro est mler: viuen-
te viro alligata est legi. Si aut mortuus fuit
vir eius. soluta est a lege viri. Igit viente
viro vocabit̄ adultera. si fuerit cuz alio viro
si aut mortuus fuit vir eius. libata est a lege
viri. vt nō sit adultera. si fuerit cuz alio viro
Itaq; fratres mei et vos mortificati esti legi
p̄ corporis xp̄i vt sitis alterius. q̄ ex mortuis
resurrexit. vt fructificetis deo. Cum em̄ esse
mus in canre. passiones peccatorū q̄ p̄ legē
erant opabāti in membris nr̄is. vt fructifi-
carent morti. Nunc autem soluti sumus a le-
ge mortis in qua detinebamur. ita vt seruia-
mus in nouitate spūs et non in vetustate l̄re.
Quid ḡ dicem⁹: Lex peccatum est. Absit.
Sed peccatū nō cogui nisi p̄ legē. Nam con-
cupiscentiā nesciebam nisi lex diceret. Non Deutro. 5.
concupisces. Occasione aut accepta: peccatū
p̄ mandatum opatum est in me omnem con-
cupiscentiā. Sine lege em̄ peccatū mortuus
erat. Ego aut viuebam sine lege aliquā. Sed

L

B

D

B

L

Ad Romanos

cum venisset mandatū: peccatū reuixit. Ego
 aut̄ mortuus sum: et inuentū est mihi māda-
 tum qđ erat ad vitā: hoc esse ad mortē. Nam
 peccatū occasione accepta p̄ mandatū sedu-
 xit me: et p̄ illud occidit. Itaq; lex qđe san-
 cta et mandatū sanctū et iustū et bonū. Qđ ḡ
 bonū est: mihi factū est mors. Absit. Sz pec-
 catū vt appareat peccatū p̄ bonū opatū est
 mihi mortē. vt fiat supra modū peccātū pec-
 catum p̄ mādatū. Scimus em̄ qđ lex spiritalē
 est. Ego aut̄ carnal̄ sum: venūdar̄ sub pctō.
 Qđ em̄ operor nō intelligo. Nō em̄ qđ vo-
 lo bonū: hoc ago: sed qđ odio malū: illud fa-
 cio. Si aut̄ qđ nolo illud facio: p̄sentio legi:
 qm̄ bona est. Nunc aut̄ iā nō ego operor il-
 lud: sed qđ habitat in me pctm̄. Scio em̄ qđa
 nō habitat in me b̄ est in carne mea bonum.
 Nam velle adiacet mihi: p̄ficere aut̄ bonum
 nō inuenio. Nō enī qđ volo bonū b̄ facio: s̄
 qđ nolo malū hoc ago. Si aut̄ qđ nolo illud
 facio: iam nō ego operor illud: sed qđ hitati
 me pctm̄. Inuenio iḡ legem volēti mihi sa-
 cere bonū: qm̄ mihi malū adiacet. Condele-
 tor enī legi dei b̄m interiorē hoīem. Videō
 aut̄ alia legē in mēbris meis repugnantem
 legimētis mee: et captiuantē me in lege pec-
 catū qđ est in mēbris meis. Infelix ego hō: qđs
 me liberabit de corpe mortis hui? Gratia
 dei: p̄ ih̄m xp̄m dñm nr̄m. Iḡ ego ip̄se mē-
 te fuīo legi dei: carne aut̄ legi pcti. VIII

Dihil ḡ nunc dāmina: oīs est his qui
 sunt in xp̄o ih̄u qđ nō b̄m carnē abu-
 lant. Lex enī sp̄us vite in xp̄o Iesu:
 libauit me a lege peccati et mortis. Nam qđ
 impossibile erat legi i quo infirmabat p̄ car-
 nem: deus filiū suū mītrēs in similitudinem
 carnis peccati. et de peccato dānauit pecca-
 tum in carne. vt iustificatio legis implere in
 nob̄: qđ nō b̄m carnē ambulam?: s̄ b̄m sp̄um.
 Qui enī b̄m carnē sunt: qđ carnis sūt sapiunt
 qđo b̄m sp̄m sunt. qđ sunt sp̄us sentiūt. Nam
 prudentia carnis mors est: prudētia at̄ sp̄us
 vita et pax. Qđ sapia carnis sūmica est deo.
 Legi enī dei nō est sbiecta: nec em̄ p̄t. Qui
 aut̄ in carne sūt deo placere nō p̄t. Vos at̄
 in carne nō estis: sed in sp̄u: si tñ sp̄us dei ha-
 bitat in vobis. Si qđ aut̄ sp̄m xp̄i nō habet
 b̄nō est eius. Si aut̄ xp̄s in vob̄ est. corpus
 qđem mortuū est. ppter peccatū: sp̄us vō vi-
 uit ppter iustificationē. Qđ si sp̄us ei? qui su-
 scitauit iesum a mortuis. habitat in vobis
 qđ suscitauit ih̄m xp̄m a mortuis viuiscabit et
 mortalia corpora v̄ra: ppter inhabitat̄ spiritū
 eius in vob̄. Ergo fratres debitores sumus
 non carni vt b̄m carnē viuam?. Si enīz b̄m
 carnē viixeritis. moriemini: si aut̄ sp̄u sc̄a car-

nis mortificaueritis. viuetis. Quicunq; em̄
 sp̄u dei agunt. hi sunt filii dei. Nō enī accepti-
 stis spiritū seruituti iter in timore: sed acce-
 pistis sp̄m adoptōnis filiorū dei: in quo clā/
 manus abba p̄. Ip̄se enī sp̄us testimoniuž
 reddit sp̄u n̄rō: qđ sumus filii dei. Si aut̄ fi-
 lij et heredes. Theredes qđe dei: coheredes
 aut̄ xp̄i: sitn̄ cōpatimur vt et cōglorificemur.
 Existimo enī qđ non sunt cōdigne passiones
 huius t̄pis ad futurā gl̄am qđ reuelabit ino-
 bis. Nam expectatio creature reuelationē
 filiorū dei expectat. Vanitati et creature sb-
 lecta est non volens: sed pp̄f eum qui subie-
 cit eā in spe: qđ et ip̄a creature liberabit a ser-
 vitude corruptionis in libertate gl̄e filiorū dei.
 Scimus em̄ qđ oīs creature igemiscit et par-
 turit v̄sc̄ adhuc. Nō solū aut̄ illa sed et nos
 ip̄i p̄mitias sp̄us habētes: et ip̄i intra nos ge-
 mim⁹ adoptionē filiorū dei: expectātes redē-
 ptionē corporis nostri. Sp̄e em̄ salui facti su-
 mus. Sp̄es aut̄ qđ videt: nō est sp̄es. Nam
 qđ videt qđ sperat. Si aut̄ qđ nō vide-
 mus: speram p̄ patiētā expectam⁹. Simili-
 ter aut̄ et sp̄us adiuuat infirmitatem nostrā.
 Nam qđ oramus sicut oportet nescim⁹: s̄ ip̄
 se sp̄us postular p̄ nob̄ gemitib⁹ inenarrabili-
 bus. Qui aut̄ scrutat̄ corda: scit qđ deside-
 ret sp̄us qđ b̄m deū postular p̄ sanctis. Scil-
 mus aut̄ qm̄ diligentib⁹ deū oīa coopant̄
 in bonū. his qđ b̄m p̄positū vocati sūt sancti.
 Nā qđ presciuit: et predestinavit conformes
 fieri imaginis filiū sui: vt sit ip̄e p̄mogenit⁹ in
 multis fratribus. Quos aut̄ predestinavit,
 hos et vocauit. et quos vocauit. hos et iustifi-
 cauit. Quos aut̄ iustificauit: illos et magnifi-
 cauit. Quid ergo dicemus ad hec? Si deus
 p̄ nob̄: quis contra nos. Qui etiaz p̄prio fi-
 liō suo nō pepcit: sed p̄ nobis omnibus tradi-
 dit illū. Quō nō etiā cū illo oīa nobis dona-
 uit. Quis accusabit adūsus electos dei? De-
 us qđ iustificat. Quis est qđ p̄demnet? Christ⁹
 iesus qui mortuus est. imo qui et resurrexit.
 qđ est ad dexterā dei. qui etiā interpellat pro
 nob̄. Quis ḡ nos sepabit a charitate christi?
 Tribulatio. an angustia. an famē. an nudici-
 tas. an piculum. an p̄secutio. an gladi⁹? Sic
 scriptum est. Quia ppter te mortificamur
 tota die: estimati sumus sicut oves occisiōis.
 Sed in his omnibus supamus. ppter eum
 qđ dilexit nos. Certus sum em̄: qđ neq; mors
 neq; vita. neq; angelī. neq; p̄incipatus. neq;
 p̄tutes. neq; instantia. neq; futura. neq;
 fortitudo. neq; altitudo. neq; p̄fundū. neq;
 creatura alia poterit nos separare a charitate dei
 que est in christo iesu domino nostro.

IX

Z 3

1. Cor. 12. b.
Deb. 4. d.

Eliae. 4. o.
L

B

P̄. 4. p.

Ad Romanos

B

Africatē dico in christo iesu. nō men-
tior testimoniu[m] mihi phibete p[re]sci-
entia mea in spūsancto: qm̄ tristitia mī
hi magna est. et continuus dolor cordi meo.
Optabam enī ego ipse anathema esse a chri-
sto p[er] fratribus meis q[uod] sunt cognati mei s[ed]m
carnē qui sunt israelite: quoꝝ adoptio est fi-
liorū. et gloria et testamētu[m] et legislatio et ob-
sequiu[m] et promissa: quoꝝ patres ex quibus
est xp̄s sm carnē: qui est super oia deus bñ/
dictus in secula. amen. Non aut q[ui] exciderit
verbuz dei. Non enī om̄es q[ui] ex circūcisione
sunt isrl, hi sunt israelite: neq[ue] q[ui] semen sunt a-
brae om̄es filii. Sed in ysaac vocabit tibi se-
men. i. non qui filii carnis hi filii dei: sed qui
filii sunt p[ro]missionis. estimant in semie. Pro-
missionis enī xb[ea]tum hoc est. Ac d[omi]n[u]m hoc t[em]ps
veniam: et erit sare filius. Nō soluz autē illa
sed et rebecca ex uno cōcubitu habens ysaac
patris nostri. Cū enim nonduz nati fuissent
aut aliquid boni egissent aut mali: vt sm ele-
ctionē p[ro]positū dei maneret. nō ex opibus s[ed]
ex vocatione dictum est eis q[ui] maior seruit
minori: sicut scriptū est ¶ Jacob dilexi: esau
autē odio habui. Quid g[ra]m dicemus? Nūqd
inītas apud deū? Absit. Moysi enī dicit
¶ Miserebor cui misert' sum: et misericordiā
p[ro]stabo cui miserebor. Igis nō volentis neq[ue]
currentis sed miserentis est dei. Dic enī scri-
ptura pharaoni. Quia in hoc ipsū exticauis
te vt ostēdā in te y[ou]tūtē meā: et vt annūcietur
nomen meuz in yniuersa terra. Ergo cuius
vult miseretur: et quem vult indurat. Dicis
itaq[ue] mihi. Quid adhuc q[ui]ritur? Volūtati ei
ei q[ui]s resistit? Homo tu q[ui]s es, q[ui] respōde/
as deo. Nunq[ue] dicit figurētū ei q[ui] se finxit
quid me fecisti sic? An non habet potestatē
figulus luti ex eadem massa facere aliud qui,
dem vas in honorē: aliud xo in cōtumeliaz
¶ si deus volens ostendere iram et notaz fa-
cere potentia suam. sustinuit in multa patiē/
tia yasa ireapta in interitū: vt ostenderet di-
uitias gloriesue in yasa misericordie q[ui] p[ro]para-
uit in gloriā. Quos et vocavit nō solū ex iu-
deis sed etiā ex gentib[us]. sicut in osee dicit.
Vocabo non plebē mā plebē mā. et nō dī/
lectam dilectā: et nō misericordiā cōsecutaz:
misericordiā consecutam. Et erit in loco vbi
dictum est eis non plebs mea vos: ibi vo-
bun[ti] filii dei viui. Esaias aut clamat p[er] isrl.
Si fuerit numerus filiorū israel tanq[ue] arena
maris: reliquie salve fiant. Verbu[m] enim cō-
summans et abbreviās in equitate: quia ver-
bum breuitatū faciet dñs sup terrā ¶ Et sicut
p[ro]dixit esaias. nisi dñs sabbaoth reliquistet
nobis semē: sicut sodoma facti essemus. et si-

Gen. 21.
Gal. 4. 0.

Seg. 25.
Malachie. 1.

Erod. 33.

Escale. 4. 5.
Eeci. 38.
Diere. 18.

Escale. 1. 0.

D

cut gomorra siles essemus. Quid ergo dice-
mus? Q[ui] gentes q[ui] non sectabant iusticiā;
aprehēderūt iusticiā: iusticiā autē q[ui] ex fide
est: israel xo sectando legem iusticie in legez
iusticie nō guenit. Quare? Quia nō ex fide:
sed quasi ex operibus. Offenderūt em i lapidē
offensionis: sicut scriptū est. Ecce pono
in syon lapidē offensionis et petrā scandalis:
ois qui credit in eum nō cōfundet. X

Hatres: voluntas q[ui]dez cordis mei
et obsecratio ad deū fit p[er] illis in salu-
tem. Testimoniū enī phibeo illis q[ui]
emulationē q[ui]dem dei habent sed nō sm sci-
entiam. Ignorantes cni iusticiā dei et suā q[ui]
rentes statuere: iusticie dei nō sunt subiecti.
Finis enī legis christus. ad iusticiā oī credē-
ti. Moyses enī scripsit. qm̄ iusticiaz q[ui] ex le-
ge est. qui fecerit homo viuet in ea. Que autē
ex fide est iusticia sic dicit. Ne dixeris in co-
petuo: quis ascendet in celū. i. xp̄m deduce-
re: aut quis descendet i abyssum. hoc ē chri-
stum a mortuis reuocare. Sed qd dicit scri-
ptura: Prope est xb[ea]tum in ore tuo et in corde
tuo. Hoc est xb[ea]tum fidei qd predicam⁹. q[ui] si
confitearis in ore tuo dñm iesum: et in corde
tuo credideris q[ui] deus illū suscitavit a mor-
tuis: saluus eris. Corde ei credit ad iusticiā
ore tutē confessio fit ad salutem. Dicit enim
scriptura. Om̄is q[ui] credit in illū nō cōfunde-
tur. Nō enī est distinctio iudei et grecis ¶ 2. Cor. 8. b.
Idem dñs om̄niū: diues in om̄es q[ui] inuocat̄ Jac. 1. a.
illū. ¶ Om̄is enī q[ui]cunq[ue] inuocauerit nomen
domi saluus erit. Quomō ergo inuocabunt̄
in quez nō crediderunt. Aut quomō credit̄
ei. quem nō audierūt. Quomō aut̄ audient
sine p[re]dicante? Quō xo predicabūt: nisi mit-
tatur sicut scriptum est. Quā speciosi pedes
euangelizantiū pacem: euāgelizantiū bona
Sed nō oēs obediunt euangelio. Esaias ei
dicit. ¶ Nō q[ui]s credit auditū nostro. Et: Esai. 55.
go fides ex auditū: auditus aut p[er] xb[ea]tū chri-
sti. Sed dico. Nunq[ue] nō audierūt. Et qdē
¶ in omnem terrā exiuit sonus eorum. et in fi-
nes orbis terre verba eoru[m]. Sed dico. Nun
quid israel non cognouit? Primus moyses
dicit. Ego ad emulationē vos adducā i om̄i-
nem gentem: in gentem insipiente in irā vos
mittam. Esaias aut̄ audet et dicit. Inuictus
sum a nō querentibus me. palā apparui his
q[ui] me non interrogabant. Ad israel autem di-
cit. Tota die expādi manus meas ad pplm̄
nō credentes: sed contradicentes mibi. XI

Dico ergo. Nūquid deus repulit po-
pulū suū? Absit. Maz et ego israe-
lita sum ex semine abraam de tribu
beniam. Non repulit deus plebē suā quā

B

B

L.
2. Cor. 8. b.
Jac. 1. a.
Jobel. 2.
Wat. 10. c.
et. 24. b.
Mar. 13. c.
Actu. 2. b.

D

A

Ad Rhomanos

presciuit. **A**n nescitis in hebreo qd dicit scriptura: quemadmodum interpellat deum ad uerum isael: **D**omine prophetas tuos occiderunt altaria tua suffoderunt: et ego reliquum solius. et querut anima mea. **S**ed qd dicit illi diuinum responsum: Reliq mibi septem milia viorū: qui nō curuauerūt genua ante baal. **N**ic ergo et in hoc tempore reliquie sum electionem gratiae dei salutis facies sunt. **G**i autem gratia iam nō ex operibus. **A**lioquin graiam non est gratia. **Q**uid ergo? Quod querebat israel hoc nō est consecutus: electio autem consecuta est: ceteri vero excecati sunt. sicut scriptum est. **D**edit illis deus spiritum compunctionis: oculos ut non videant: et aures ut non auditant usq in hodiernū diem. **E**t dauid dicit. **F**iat mēsa eorum corā i psis in laqueis et in captiōnem et in scandalum et in retributionem illis. **O**bsecurent oculi eorum ne videant. et dorsum eorum semper incurua. **D**ico ergo: Nunquid sic offendērūt ut cadent. **A**bsit. **S**ed illorum delicto: salus est gentibus ut illos emulēntur. **Q**uā si delictum illorum diuitiis sūt mundi: et diminutio eorum diuitie gentium quātum agis plenitudo eorum? **G**obis enim dico gentibus. **N**uāndiu quidem ego suz genitium apostolus. misterium meū honorificabo: si quo modo ad emulandum prouocem carnem meam: et saluos facias aliquos ex illis. **S**i enī amissio eorum reconciliatio est mundi: que assumptio nisi vita ex mortuis? **Q**uā si delibatio sancta est: et massa. **E**t si radix sancta: et rami. **Q**uā si aliqui ex ramis facti sūt tu autem cum oleaster es: **M**ixtus es i illis et socius radicis et pinguedinis oliue factus es: moli gloriari aduersus ramos. **Q**uā si gloriaris: nō tu radicez portas: sed radix te. **V**is ergo. Fracti sūt rami ut ego inserar. Bene propter incredulitatē fracti sunt. **T**u autē fideistas. noli altum sapere: sed time. **S**i em̄ deus naturalibus ramis nō pepercit me forte nec tibi parcat: vide ergo bonitatem et seueritatem dei. In eos quidē qui ceciderunt seueritatem: in te autem bonitatem dei si permaneris in bonitate. **A**lioquin et tu excideris. **S**ed et illi si non permanenterint in incredulitate inserentur. **P**otens est enim deus iterum inserere illos. **N**am et situ ex natura excisus es oleastro et contra naturam inseritus es in bonam olinam. quātum agis hic in naturā inserēt sue oliue? **N**olo enim vos ignorare fratres mysteriū hoc ut non sitis vobis ipsi sapientes: quia cecitas ex parte contingit in israel donec plenitudo gentium intraret: et sic omnis israel saluus fieret: sicut scriptum est. **V**eniet ex syon: qui eripiat et

auertat impietatem ab Jacob. **E**t hoc illis a me testamentū: cum abstulero peccata eorum. **S**icut euangeliū quidē inimici ppter yos: sum electione autē charissimi propter patres. **S**ine penitētia enī sunt dona et vocatio dei. **S**icut enī aliquis et vos nō credidistis deo. nūc autē misericordiā cōsecuti estis propter incredulitatē illoꝝ: ita et istinū nō crediderūt in vestrā misericordiā: vt et ipsi misericordiā cōsequantur. **C**onclusit enī deus oia in incredulitate: vt omnū misereat. **O** altitudo diuitiarū sapientie et sc̄ientie dei: q̄ incōprehensibilia sunt iudicia eius et inuestigabiles vie eius. **Q**uis enim coguit sensuꝝ dñi aut quis consiliarius eius fuit? **A**ut q̄s prior dedit illi. et retribuet ei. **Q**uoniaꝝ ex ipso et p̄ ipm et in ipo sunt omnia: ipsi honor et gloria ē secula seculorū. **A**men.

I Cor. 3.6.

Phil. 4.5.

1 Thes. 4.2.

Cor. 12.5.
Eph. 4.8.

B

Obscurō itaq vos fratres per misericordiā dei ut exhibeatis corpora vestra hostia viuentē. sanctaz. deo placentem: rationabile obsequiū vestrū. **E**t nolite cōformari huic seculo: sed reformamī in nonitate sensus vestris ut p̄petuis q̄ sit voluntas dei bona et bñplacens et pfecta. **D**ico ei p̄ gratiā que data est mihi omib⁹ qni sunt inter vos. nō plus sapere q̄ oportet sapere. sed sapere ad sobrietatē. et vnicuiq sicut dediūt mensurā fidei. **S**icut enī in viro corpore multa membra habemus. omnia autem membra non cundē actū habēt: ita multi vnu corpus sum⁹ in xpo: singuli aut̄ alter alteri⁹ membra: habentes donatōnes sum⁹ gratiā que data est nobis differētes. **S**icut prophetam sum⁹ rationē fidei. **S**icut ministerū in missando. **S**icut qui docet in doctrina. **Q**ui exhortatur. in exhortando. **Q**ui tribuit: in similitudine. **Q**ui pest: in sollicitudine. **Q**ui misereatur. in hilaritate. **D**ilectio. sine simulatione. **Q**uidentes malū: adherentes bono. **Q**uā ritatez fraternitatis inuisitatem diligentes: bonore inuisitatem pruenientes. **Q**uādicitudine non pigri: spiritu feruentes: domio fuitētes. **S**pe gaudentes. in tribulatione patientes: orationi instantes. **N**ecessitatibus sanctorū comunicantes. **S**hospitalitatem sectantes. **Q**uādicate ysequētib⁹ yos. **Q**uādicate et noſitemaledicere. **Q**uādere cū gaudentibus: flere cū flentibus. **I**disim inuicem sentiētes. **N**ō alta sapientes: s̄ humilibus cōsentientes. **Q**uālite ec̄ prudētē sap̄t yosmetipos. **Q**uāli malū p̄ malo reddētes. **Q**uādientes bona non tm̄ corā deo s̄ etiā corā oib⁹ hoib⁹. **Q**uā fieri pot qd ex yob est: cū oib⁹ hoib⁹ pacē hñtes. **N**ō yosmetipos defendētes charissimis: sed date locū ire. **S**cripū est ei. **Q**uādibi ducero. **32.**

L

Isaie. 7.
Amos. 5.

Eph. 4.6.

1 Pe. 2.6.

Luē. 12.6.

1 Pe. 5.6.

Heb. 13.6.

L

Luce. 6.6.

Act. 5.6.

1 Pe. 5.6.

Pro. 3.

Ecate. 5.

Pro. 20.

1 Pe. 3.6.

2 Cor. 8.6.

Z 4

Ad Romanos

vindictam: ego retribuam: dicit dominus. Sed si surierit inimicus tuus cibis illum: si sitit: potum dabis illi. Hoc enim facies carbones ignis congeres super caput eius. Noli vinciri a malo: sed vincere in bono malum.

A
1. Pe. 5. c.

B
Mat. 22. 5.

C
1. Joh. 3. 5.

D
Deu. 5.

E
Ha. 5. c.
Mat. 22. 3.
Lev. 9.
Jac. 2. b.

F
Lu. 21. 5.

G
1. Pe. 2. b.

H
Jac. 4. c.

I
B

Onus anima potestatis sublimioribus subdita sit. Non est enim potestas nisi a deo. Que autem sunt a deo ordinata sunt. Itaque quod resistit potestati dei ordinari resistit. Quia autem resistitur: ipsi sibi damnatione accurrunt. Nam principes non sunt timori boni operis sed mali. Cis autem non timere potestatem. Bonum fac et habebis laudem ex illa. Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum feceris. time. Non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est vindicta in iram ei qui malum agit. Ideoque necessitate subditi estote: non solum propter iram: sed etiam propter conscientiam. Ideo enim et tributa probatis. Ministri enim dei sunt in hoc ipsum fuentes. Reddite ergo omnibus debita. Qui tributum tributum: cui vinctus vinctus cui timore timorem: cui honorem honorem. Nemini quicquam debeatis nisi ut inuidem diligatis. Qui enim diligit proximum: legem impluit. Nam non adulterabis: non occides: non furaberis: non falsum testimonium dices: non concupisces: et si quod est aliud mandatum in libro instauratur. Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dilectio proximi malum non operatur. Id lenitudo ergo legis est dilectio. Et huius scientes tempus: quod hora est iam nos de somno surgere. Nunc enim prior est nostra salus: quam cum credidimus. Non processit: dies autem approximauit. Abiiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis: sic ut in die honeste ab huic mundo. Non in commissationibus: et ebrietatis non in cubilibus et impudicibus non in contumione et emulatione. sed induimini dominum Iesum christum et carnis curam ne feceritis in desideriis.

Ifirmum autem in fide assumite: non in desperationibus cogitationum. Alius enim credit manducare se omnia. Qui autem infirmus est oculus manducet. Is qui manducat: non manducantem non spernat: et quem non manducantem non iudicet. Deus enim illum assumpsit. Tu quis es: qui iudicas alienum suum? Non suo stat auctoritate. Habit autem. Potens est enim deus statuere illum. Non alius iudicat die inter diez: alius autem iudicat omnem diem. Unusquisque in suo sensu abundet. Qui sapit diem: dominus sapit: et quem non manducat: dominus non manducat: et gratus agit deo. Nemo enim noster sibi viuit: et nemo sibi morit. Siue enim

viuimus: domino viuimus: siue morimur: domino morimur. Siue ergo viuimus: siue morimur: domini sumus. In hoc enim christus mortuus est et resurrexit vit et viuorum et mortuorum dominus est. Tu autem quod in dicas fratrem tuum: aut tu quare spernis fratrem tuum? Deus enim stabitur a tribunal christi. Scriptum est enim: Vnde ego dicit dominus: quoniam mihi probasti. Efectus omne genu: et omnis lingua profitebitur deo. Itaque unusquisque nostrum per ratorem regreditur deo. Non ergo amplius inuidem iudicemus. Sed hoc iudicate magis: ne potatis offendit culus fratri vel scandalum. Scio et confido in domino iesu: quod nihil commune per ipsum: nisi ei qui existimat quod commune esse: illi communem est. Si enim propter cibum fratrum tuorum contristat: ita non summum charitatem ambulas. Noli cibo tuo illuz pondere per quo christus mortuus est. Non ergo blasphememus bonum nostrum. Non enim regnum dei esca et potus sed iustitia et pax et gaudium in spiritu sancto. Qui enim in hoc sicut christo placet deo: et probatus est homibus. Itaque quod pacis sunt sectemur: et quod edificationis sunt inuidem custodiamus. Noli propter escam destruere opus dei. Dia quae sunt munda: sed malum est homini quod per offendiculum manducat. Bonum est non manducare carnem et non bibere vinum: neque in quo fratres tuus offendit aut scandalizat aut infirmat. Tu si dem quod habes penes temetipsum. habe coram deo. Beatus qui non iudicat se metipsu in eo quod probat. Qui autem discernit: si manducauerit damnatus est: quod non ex fide. Omne autem quod non est ex fide: peccatum est.

Debemus autem nos firmiores imbecillitates infirmorum sustinere: et non nobis placere. Unusquisque vestrum prior modo suo placeat in bonum: ad edificationem. Etei christus non sibi placuit: sed sicut scriptum est: Improperia improperantibus tibi ceciderunt super me. Quaecumque enim scripta sunt: ad uiraz doctrinam scripta sunt. ut per patientiam et consolationem scripturarum spem habeam. De autem patientie et solatii det vobis id est scriptum sapere in alterutru sime iesum christum: ut unanimes uno ore honorificetis deum et patrem dominum nostri iesu christi. Propter quod suscipite inuidem. sicut et christus suscepit vos in honorem dei. Dico enim christum iesum misistrum fuisse circumcisionis propter veritatem dei ad confirmandas promissiones patrum: gentes autem super misericordia honorare deum. sicut scriptum est. Propterea confitebor tibi in gentibus domine. et nomini tuo cantabo. Et iterum dicit. Letamini gentes cum plebe eius. Et iterum laudate omnes gentes dominum per magnificare cum oculis populi. Et rursus easias ait. Erit radix iesse: et qui exurget regere. Esaias.

Ad Rhomanos

regentes: in eis gentes sperabat. **D**e atque
repleat vos omni gaudio et pace in credendo
ut abundetis in spe et virtute spiritus sancti. Cer-
tus sum autem fratres mei: et ego ipse de vo-
bis: quoniam et ipsi pleni estis dilectioe. repleti om-
ni scientia ita ut possitis alterutru monere.
Audacius autem scripsi vobis fratres ex pte: ita
quod in memoriam vos reducens propter gratiam
quod data est mihi a deo ut sim minister Christi Ihesu
in gentibus sanctificans euangelium dei: ut si-
at oblatio gentium accepta et sanctificata in spiritu
sancto. **H**abeo igitur gloriam in Christo Iesu ad deum.
Non enim audeo aliquid loqui eorum que perme-
non efficit Christus in obedientiam gentium in vi-
bo et factis in virtute signorum et prodigiorum in
virtute spiritus sancti: ita ut ab hierusalem per cir-
cuitum usque ad illyricum repleuerim euange-
lium Christi. **S**ic autem predicauit euangelium hoc
non ubi nominatus est Christus ne super alienum fui-
damentum edificarem: sed sicut scriptum est.
Muoniā quibus non est annuntiatum de eo vi-
debunt et quoniam non audierunt de eo intelligent:
propter quod et impeditiebar plurimum veire ad
vos et prohibitus sum usque adhuc. **N**unc vo-
nterius locum non habens in his regionibus
eupiditatem auctem habens veniendi ad vos
ex multis iam precedentibus annis: cum in his-
paniam proficiere cepero: spero quod preteries vi-
deam vos. et a vobis deducar illuc: si vobis
sumus ex parte fructus fuero. **N**unc igitur pro-
ficiar in hierusalem misstrare sancti. **P**roba-
uerunt enim macedonia et achaia collatorum alii
quam facere in pauperes sanctorum quoniam sunt in hie-
rusalem. **P**lacuit enim eis et debitores sunt eo-
rum. **N**am si spiritualium eorum participes facti
sunt gentiles: debent et in carnalibus misstra-
re eis. **H**oc igitur cum consummavero et assi-
gnauero eis fructum hunc: per vos profici-
scar in hispaniam. **S**cio autem quoniam venies
ad vos: in abundantia benedictionis Christi ve-
niatur. **O**bsecro ergo vos fratres per dominum
nostrum Iesum Christum et per charitatem san-
ctissimum ut adiuuetis me in orationibus vestris
pro me ad deum. ut liberer ab ifidelibus quoniam sunt
in iudea: et obsequij mei oblatio accepta fiat
in hierusalem sanctis. ut veniam ad vos in gau-
dio per voluntatem dei ut refrigereret vobiscum.
Deus autem pacis sit cum omnibus vobis
Amen.

XVI

Quoniam autem vobis pheben sor-
orem nostram que est in mysterio ecclae-
sie que est cenchris ut eam suscipiantur
in domino digne sanctis et assistatis ei in quo-
cunque negotio vestri indiguerit. Etenim ipsa
quoniam assistit multis et michi ipsi. **S**alutate
priscam et aquilam adiutores meos in Christo Iesu

super anima mea suas ceruices supposue-
runt: quibus non solum ego gratias ago: sed
et cuncte ecclesie gentium. et domesticam ec-
clesiam eorum. **S**alutate ephenetum dilectum
mihi: qui est primituus ecclesie asie in Christo Iesu.
Salutate mariam quem multum laborauit
in vobis. **S**alutate andronicum et iuliam co-
gnatos et concaptiuos meos quoniam sunt nobiles
in apostolis: qui et ante me fuerunt in christi
Iesu. **S**alutate ampliatum dilectissimum
mihi in domino. **S**alutate urbanum adiu-
to rem nostrum in christo Iesu: et stachin di-
lectum meum. **S**alutate apellen probum in
christo. **S**alutate eos qui sunt ex aristoboli
domo. **S**alutate herodianem cognatuos me-
um. **S**alutate eos quoniam sunt ex narcisci domo:
quoniam sunt in domio. **S**alutate triphenam et tri-
phosam: que laborant in domino. **S**alutate p/ i-
sidam charissimam que multum laborant in domino
Salutate rufum electum in domio. et mitem
ei et meam. **S**alutare asyneretum et phlegon-
tam hermen patrobam herman. et quoniam cujus eis
sunt fratres. **S**alutare philologum et iuliaz et ne-
reum et sororem eius et olympiadem: et oes quoniam cujus
eis sunt sanctos. **S**alutare inuicez in osculo
sancto. **S**alutant vos omes ecclesie Christi. Ro-
go autem vos fratres ut obseruetis eos quoniam dis-
sensiones et offendicula preter doctrinam quam
vos didicistis faciunt: et declinate ab illis.
Ihuiuscmodi enim christo domino nostro non
seruit: sed suo ventri: et per dulces frumentos
et benedictiones seducunt corda innocentium.
Vestra enim obedientia in omni loco diuulga-
ta est. **G**audeo igitur in vobis: sed volo vos
sapientes esse in bono: et simplices in malo.
Deus autem pacis conterat satanan sub pedi-
bus vestris velociter. **G**ratia domini nostri Iesu
Christi vobiscum. **S**alutat vos timotheus ad-
iutor meus: et lucius et iason et losipas cognati
mei. **S**aluto vos ego tertius quoniam scripsi episto-
lam in domino. **S**alutat vos caius hospes
meus. et yniuersitate ecclesie. **S**alutat vos era-
stus archarius ciuitatis: et quartus fratres **G**ra-
tia domini nostri Iesu Christi cum omnibus vo-
bis. amen. **E**i autem quoniam potens est vos confir-
mare iuxta euangelium meum et predicacionem
Iesu Christi secundum revelacionem mysterij temporis
bus eternis taciti quod nunc patefactum est
per scripturas prophetarum secundum preceptum eterni
dei ad obedientiam fidei in cunctis gentibus co-
gniti soli sapienti deo per Iesum Christum: cui ho-
nor et gloria in secula seculorum. Amen.

Explicit epistola Pauli ad
Rhomanos. Incipit plogus
in epistola secundum ad Corinthios.